

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. A.**, narozen X,
státní příslušník X,
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, Balková 1,
zastoupený advokátem Mgr. Jindřichem Lechovským,
sídlem Šlejnická 1547/13, Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-22/DS-PR-D06-2020
ze dne 30. 1. 2020,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichem Lechovskému se přiznává odměna za zastupování ve výši 4 114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni do dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodnutím č. j. OAM-22/DS-PR-D06-2020 ze dne 30. 1. 2020 rozhodl tak, že Italská republika je státem příslušným k přijetí žalobce zpět podle čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013.
2. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou, v níž namítal, že žalovaný nedostatečně posoudil přijatelnost předání žalobce do Itálie s ohledem na zjevné zdravotní problémy. Podle žalobce existuje „relativně závažné“ podezření, že je zranitelnou osobou trpící nemalými psychickými problémy. Skutečnost, že žalobce souhlasil se svým předáním do Itálie, svědčí o tom, že žalobce upřednostňuje prakticky cokoliv před pobytem v zařízení pro zajištění cizinců.
3. Žalovaný k žalobě sdělil, že žalobce dne 12. 2. 2019 vlastnoručně sepsal žádost o předání do Itálie, v níž jasně vyjádřil i to, že je srozuměn s následky předání. Dne 24. 2. 2020 byl do Itálie předán. Za toho stavu je jednání zástupce žalobce neetické, neboť zjevně postupoval v rozporu s vůlí klienta. Celkově pak je doplnění žaloby nepřiléhavé okolnostem případu. Dále pak žalovaný vyložil důvody, pro které žalobu nepovažuje za věcně oprávněnou.

4. Soud řízení o žalobě zastavil podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“) ve spojení s § 33 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.
5. Ze správního spisu (č. l. 122–127) plyne, že žalobce již není na území České republiky a že byl předán do Italské republiky. Žalobce také jasně a opakovaně vyjádřil přání, aby byl do Itálie předán (protokol z 29. 1. 2020 na č. l. 84, rukou psaná žádost z 12. 2. 2020 na č. l. 99). Že žalobce souhlasil s předáním, plyne ostatně i ze samotného doplnění žaloby.
6. Podle § 33 písm. c) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v průběhu řízení vstoupil na území jiného státu.
7. K tomuto ustanovení správní soudy již v minulosti vylovyly, že zastavit řízení nelze za situace, kdy žadatel opustí území České republiky (a tedy vstoupí na území jiného státu) následkem vyhoštění či jiného obdobného aktu ze strany státu (rozsudky KS v Praze č. j. 49 Az 22/2015-33 ze dne 29. 6. 2016 a NSS č. j. 2 Azs 114/2018-30 ze dne 3. 5. 2018, č. 3751/2018 Sb. NSS). Úvahy těchto rozhodnutí jsou založeny na tom, že výkonná moc nemůže zabránit přezkumu zákonnosti svých kroků fyzickým či právním donucením žalobce k opuštění území státu.
8. Jakkoliv lze s těmito úvahami souhlasit, nejde o okolnosti souzené věci. Žalobce totiž nebyl fyzicky donucen k opuštění státu (předán proti své vůli) a nebyl k němu donucen ani právní cestou (nebylo mu uloženo vyhoštění, předání mohl zabránit žádostí o přiznání odkladného účinku žalobě či návrhem na vydání předběžného opatření). Žalobce již v době před vydáním napadeného rozhodnutí uvedl, že chce být předán od Itálie a jasně to zopakoval i po rozhodnutí. Žalobce tudíž území České republiky opustil podle své vlastní vůle, nikoliv z donucení, a na území jiného státu vstoupil dobrovolně.
9. Za toho stavu není důvod neuplatnit jasně formulovaný § 33 písm. c) zákona o azylu, neboť zde nejsou žádné mimořádné okolnosti, pro které by soud měl přistoupit k zužujícímu výkladu či spíše dotváření práva pomocí teleologické redukce. Soud proto řízení zastavil. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).
10. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému náleží podle § 35 odst. 10 s. ř. s. odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 4 114 Kč. Tato částka se skládá z 3 100 Kč za doplnění žaloby jako jeden úkon právní služby [písemné podání ve věci samé § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], z 300 Kč režijního paušálu a ze 714 Kč představující 21 % DPH za poskytnuté právní služby, kterou je právní zástupce žalobce povinen podle zvláštního právního předpisu odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni do dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku.
11. Za účtovaný úkon podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu soud odměnu nepřiznal, neboť ten je vymezen jako první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem. Je tedy zásadně třeba, aby se po doručení usnesení o ustanovení zástupcem uskutečnila první porada s klientem (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 722/2000-35 ze dne 7. 6. 2002, č. 1024/2002 SJS, rozsudek NSS č. j. 4 Ads 306/2018 ze dne 6. 12. 2018 či usnesení ÚS sp. zn. IV. ÚS 22/19 ze dne 29. 1. 2019), ledaže je dán objektivní důvod, proč porada neproběhla (usnesení sp. zn. I. ÚS 1879/10 ze dne 1. 8. 2011). Poradu s klientem či důvody, proč porada neproběhla, advokát soudu nedoložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. března 2020

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce